

H a l l o P a r a m a r i b o !

I k w e e t h e t n i e t m e e r

Een van de meest opwindende ontdekkingen van de afgelopen jaren was voor mij het inzicht dat ik me heb vergist in alles wat ik eerder voor waar had aangenomen. Bijna alles wat ik van kindsbeen af van mijn ouders en opvoeders heb geleerd en geloofd, bleek geleidelijk aan niet waar te zijn.

Vroeger wilde ik alles weten en ging ik er automatisch van uit dat je door veel te weten ook vanzelf geluk en vrede zou kennen. Er moest toch een absolute waarheid zijn, die door mij gekend zou kunnen zijn, als ik maar steeds zou blijven leren en studeren. En zo bleef ik hongerig naar kennis en wijsheid uit alle windstreken, en las ik per week gemakkelijk in tien boeken tegelijk. Bij voorkeur autobiografieën van zowel klassieke als moderne kunstenaars, schrijvers en filosofen. En talloze boeken met monologen en dialogen van zogenaamde verlichte geesten.

.....

Rond mijn vijftigste moest ik afhaken van filosofen als Heidegger, Sartre, Foucault en Derrida, omdat mijn geest hun vergaande abstracties niet meer kon verdragen.

Alleen Emmanuel Levinas (1906-1995) kan ik nog pruimen en van hem leer ik nog steeds. Hij stelt dat er geen zoekers naar waarheid zouden zijn als de mens alleen maar gedreven werd om te streven naar de bevrediging van behoeften. Het menselijke vernuft kenmerkt zich volgens hem juist door een verlangen naar iets wat onze dagelijkse werkelijkheid overstijgt. Een innerlijke drang om vreemd territorium te betreden, een verlangen naar het andere. (Een toekomstige aflevering van deze column zal gewijd zijn aan zijn gedachtegoed.)

.....

Veel toegankelijker bleken voor mij gelukkig mystici en spirituele gidsen uit wat vroeger 'het Verre Oosten' werd genoemd. Van hen leerde ik dat woorden niet de dingen zijn waar ze naar verwijzen.

"Het woord is niet het ding", las ik bij Jiddu Krishnamurti.

Langzamerhand drong het tot me door dat mijn hoofd vol zat met zaagsel: nutteloze kennis en informatie. Dat mijn geest in de loop der jaren door ontelbare onsamenhangende gedachten en denkbeelden overwoekerd was

geraakt. Zodat alles wat ik aan gesproken en geschreven woorden en zinnen kon voortbrengen, niet veel meer was dan een soort verbale en mentale diarree. Maar het ergste was nog de schok te beseffen dat ik geen meester was over mijn bovenkamer. Dat ik niet de bewuste denker was van mijn gedachten, zoals ik heel arrogant had aangenomen. En dat alles zomaar vanzelf in mij werd en wordt gedacht.

Om die opzienbarende ontdekking diepgaand te onderzoeken, begon ik aan een roman, getiteld 'De man die dacht dat hij kon denken'.

Ondertussen bevat de twaalfde versie van het manuscript tweeëntwintig hoofdstukken, en is de titel veranderd in 'De schaamte van H.W. Bekomst'.

Maar de drijfveer om deze roman nog te voltooien, is op wonderbaarlijke manier verdampt.

.....

Er valt helemaal niets te weten! Niets te begrijpen. Niets te verklaren. En er is ook niemand die iets weet. We doen alleen maar alsof we alles weten.

Iedereen doet alsof. Dat is wat ik heb ontdekt.

Vroeger dacht ik dat het zo hoorde: dat ik veel zou moeten weten. Dat het daar om gaat in het leven. Als ik niet zou weten, dan zou er iets mis zijn met mij.

Daarom wilde ik van alles het fijne weten.

Maar nu weet ik het niet meer. Ik hoef ook niets meer te weten. Ik weet al meer dan genoeg.

.....

De Engelse spirituele gids Unmani Liza Hyde geeft al jaren retraites overal op aarde en spreekt over dit Niet-Weten. (www.not-knowing.com). In haar boek 'Ik ben het leven zelf' schrijft ze: "Ik weet niets. Het enige dat ik altijd heb geweten is dat ik het niet weet.

Herkenning van het leven zoals het is, is herkenning van wat er al is en altijd is geweest: niet-weten. Dit is wat ik ben.

Absoluut onschuldig niet-weten. In niet-weten is er geen twijfel. In niet-weten is er absolute helderheid. Dit ben ik. Ik ben het leven zelf."

Pim de la Parra

Prins Hendrikstraat 37

Paramaribo - Suriname

Tel: +(597) 47.37.66

E-mail: parralogica@gmail.com

Door Hans Plomp doorgestuurd